

עפ"א 49957/01/18 - עתיד חדש לשרותי אנוש בע"מ, מרב טלר, רוסלן פיקר, אוליב מדיקל ניהול ואחזקות בע"מ נגד ועדה מקומית לתכנון ובנייה עכו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 49957-01-18 עתיד חדש לשרותי אנוש בע"מ ואח' נ' ועדה מקומית לתכנון ובנייה עכו
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט שמואל מנדלבום
מעוררים	1. עתיד חדש לשרותי אנוש בע"מ
	2. מרב טלר
	3. רוסלן פיקר
	4. אוליב מדיקל ניהול ואחזקות בע"מ
נגד	
משיבים	ועדה מקומית לתכנון ובנייה עכו

החלטה

לאחר שעיינתי בכל טענות הצדדים בשאלת צירופו של משרד הבריאות- מדינת ישראל כצד לערעור, אני דוחה את הבקשה.

השאלה העובדתית-משפטית העומדת בבסיס הערעור היא האם השימוש שאותו מבקשים המערערים לעשות בדירת מגורים לצורך מתן שירותים כאלו או אחרים לחוסים שאינם מתגוררים באותה דירה הוא שימוש המהווה שימוש חורג, המצדיק הוצאת צו הפסקה שיפוטי על פי סעיף 239 לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה - 1965. (להלן-"החוק")

כעולה מנוסחו של סעיף 239 הנ"ל, הוצאת צו שיפוטי על פי הסעיף הינה בגין שימוש במקרקעין "בדרך ובנסיבות שיש בהם משום עבירה לפי סעיף 204".

עיון בסעיף 204 לחוק מעלה כי הגורם המוסמך והאחראי לקביעה הראשונית בדבר ביצוע עבירה על פי הסעיף הינו הועדה המקומית לתכנון ובנייה.

בנסיבות אלו, תמים דעים אני עם בית המשפט קמא (כבוד השופט רוזינס), כי עמדתו של משרד הבריאות או נוהליו, אין בהם כדי לגבור על סמכותה של הועדה המקומית המפעילה את סמכותה על פי חוק, ובודאי שאין בכוחו של משרד הבריאות ליתן היתר לסטייה מהוראות החוק, ולפיכך הדיון שבפני צריך להתמקד בשאלת התאמת השימוש המבוקש על

ידי המערערים להוראות החוק, ולצורך הכרעה בשאלה זו אינני נדרש לעמדתו של משרד הבריאות או של מדינת ישראל.

למעלה מהדרוש יצוין כי אף בהסכם בין המערערת 4 ומשרד הבריאות אשר צורף כנספח "ח" להודעת הערעור, נקבע בסעיף 9.3 כי:

"נותן השירות יהיה אחראי כלפי השלטונות, המשרדים הממשלתיים, הרשויות המקומיות וכל רשות מוסמכת אחרת כלשהי, למילוי כל החובות המוטלות או שתוטלנה על ידי הרשויות האמורות על פי הוראות כל דין בקשר למילוי הוראות הסכם זה" (דגש שלי ש.מ.).

לפיכך ולאור כל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה .

ניתנה היום, ל' שבט תשע"ח, 15 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.